

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisuri nu se înapoiază — Epistole nefrancate nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/2 de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR ȘI PROPRIETAR:
DR. AUREL MUNTEANU

Apăre în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:
LAURIAN BERCIAN

Solidaritatea.

Unde încetează încrederea, acolo și binele se trage la îndoială.

Nu ne putem destul mira, că unele ziare de aici și în timpul mai recent și din România, sunt de acord a ne imputa, că prin foaia noastră intenționăm a altera solidaritatea ținutei noastre politice, decretată de atâtea-ori în conferențele electorale.

Toți acei combatanți ai noștri, cari se sufucă cu fel și fel de motive în contra noastră, dacă ar fi în curent cu stările trecutului, s'ar putea convinge, că și noi cești dela »Activitatea« am fost poate mai aprigi apărători ai pasivității decât mulți, cari ne suspicionează, că doară am fi puși la cale, vezi Doamne, de actualii guvernanți ai Ungariei, cu scop de-a strica solidaritatea națională.

Dacă simțul iubirii de neam ar fi o marfă de vânzare și de cumpărat, apoi dela început o declarăm, că atari caractere mârșave nu le vor afla nici când în cercul nostru, cari am îndrăsnit a apuca o altă cale în ținuta noastră politică și națională.

Noi credem și suntem pătrunși de principiile, cari ne nisuiam a le validita, singur numai cu scop, ca prin eventualele rezultate, să contribuim la înaintarea noastră și a poporului lipsit azi de toate drepturile constituționale, strâns cu ușa și exchis dela toate beneficiile atât în comună, municipiu, cât și în legislativă.

Cunoaștem și noi motivele pasivi-

tății conferențelor naționale și am contribuit odinioară la acele în calitate de delegați, din toată inima și convingerea.

După-ce însă rezultatele obținute ne dovedesc, că suntem cu desevirșire scoși de pe toate terenele vieții publice; după-ce o stare așa de precară nu mai putem suferi și primejdia este în creștere, întrucât ca mâne-poimâne ne vom trezi cu alte represalii neprecalculabile de păgubitoare pentru noi, inteligența și poporul nostru, îndreptățit a aștepta o acțiune sănătoasă dela conducătorii sei, fiind-că de față, restul așa numitului comitet național este împărțit în patru și disciplina partidului, este peste măsură destrăbălată, apoi deoare-ce nici un pas nu s'a făcut în restimp de 2—3 ani pentru cauza poporului român, care așteaptă în nedumerire dispozițiile conducătorilor sei naționali și în fine, dar' mai vârtos: deoare-ce nu sunt nici prospecte pentru introducerea unei acțiuni bine chibzuite, prin care afacerile naționale s'ar intenționa a se promova cătuși de puțin: am îndrăsnit noi cu »Activitatea« a inaugura »o eră nouă«, cerând sprijinul tuturor Românilor de bine de peste tot locul.

După noi »iubirea de neam« nu este o marfă de licitat și bine este, ca fiecare Român adevărat să contribuie la fericirea neamului seu.

Dacă privim la motivele conferenței, ținută la 7 Martie 1869 în Mercuria, pentru pasivitate și activitate, apoi Doamne puține rezultate am obținut noi Românii în urma aceluia, putem zice, că absolut nimic. Perderile pe toate terenele sunt sumedenii și ocașional ne vom sili a le enumera.

Ca de încheiere, ne ținem de datoriță a reflecta *unui bun Român, cunoscut savant, adorat al nostru, care mai mult, ca ori-și-cine, s'a interesat de soarta noastră: stimatul V. A. Urechidă.* Acest apostol al tuturor Românilor, consumat în iubirea de neam, adorator și promovator al cauzelor române de peste tot locul, care nu cunoaște limite de hotar, când este vorba de Român și românism, ne-a apostrofat pe nedreptul în articolul său »Pasivitatea« din »Apărarea Națională« No. 19 din 22 Ianuarie st. v. »coadă de topor« în mâinile celor din Budapesta.

Dacă stimatul patriot român, a cărui cunoștință o am făcut la iubileul de 80 ani, a seamenului seu, odinioară George Barițiu, nu ar fi tras consecuențele din unilateralele vederi ale »Tribunei«, la care se și provoacă, într'adevăr că am fi simțit oare-care alterare, însă informat pe motive netemeinice, permitem observarea făcută, avem însă firma convingere, că nu mult va trece și tot acest bărbat, cu inimă adevărat românească, va accepta pașii noștri făcuți pentru salvarea prestigiului poporului nostru, pentru care d-sa păstrează atâta interes binevoitor.

În sfârșit îi declarăm, în formă de gaj, că noi »coadă de topor« nici cui și sub nici o împrejurare Ungurilor nu am fost, nu suntem și nu vom fi nici-când va face plopul pere și măceșul vișinele.

Unde încetează încrederea, acolo și binele se trage la îndoială.

Rătăciră presei franceze.

Dl V. A. Urechidă, neînfrântul și încărunțitul luptător național din București, scrie sub acest titlu în »Apărarea Națională« următoarele:

La numeroase ocașuni am cercat să probez multor publiciști francezi ce eroare de îndrumare politică externă comite presa franceză, când laudă guvernul dela Budapesta și când nu ia în apărare naționalitățile nedreptățite și siluite de el din cuprinsul monarhiei maghiare. Ca și la Bruxella, acum câți-va ani, prin scrisorile ce am adresat colegilor mei francezi din »Uniunea interparlamentară«, probându-le că interesul Franciei le cerea să stea alături cu noi Românii ear' nu cu Maghiarii, tot asemenea am demonstrat lucrul și la mulți alți bărbați din presa parisiacă.

Sunt fericit a constata un mare pas, făcut în sensul vederilor mele, de noul ziar al d-nei Adam, »Parole française à l'étranger«.

Celebra publicistă și autoare a atâtor opere remarcabile a revenit mult dela entuziasmul cu care a scris altă dată »La patrie hongroise«.

În numărul 7 al ziarului seu, d-na Adam, speriată de evoluțiunea politică a Prusiei înțeleasă cu Anglia, în momentul când Rusia este ipnotisată de politica asiatică, scrie rîndurile următoare:

»Am sperat mult timp că Ungaria va putea înțelege marele seu rol, de soră mai mare a Slavilor, și să pună o barieră neînclăturală la valul ce mereu se urcă, al germanismului. Din contră, ea îi deschide toate stăvilarele, în speranța egoistă și strașnic de periculoasă, că din naufragiul austriac se va îmbogăți dînsa«.

D-na Adam a început a vedea cum guvernării dela Budapesta au devenit factorul disolvant al Austriei în favoarea Germaniei.

»Maghiarii, zice distinsa scriitoare își închipuesc, că Germanii vor face o excepțiune în favoarea lor și nu-i vor »mânca« după-cum mănâncă pe Slavii pretutindenea

FOIȘOARA

O MAMĂ.

— Nuvelă —

(Urmare și fine.)

Dar într'o zi lelea Sanda ne mai putând răbda dorul ce o tortura, s'a hotărât: și-a vîndut lucrurile din casă și-a luat o leagătură cu de ale mîncării și s'a suit în tren.

Ajunsă în București, rătăci două zile și o noapte pe stradă întrebând pe toată lumea de George al ei, dar' nimeni nu știa. Unii rîdeau de dînsa, alții dădeau cu tristețea din cap, crezîndu-o nebună.

Și tot umblînd astfel se oprește deodată în fața unei clădiri frumoase, de unde eșea un cârd de băieți mari... Și George al ei tot așa de mare trebuie să fie — și ochii i-se umplură de lacrimi...

Se apropie de unul din tineri și-l întrebă dacă nu cumva cunoaște pe băiatul ei. — »Dar' ce fel de om e?« întrebă tînrul.

— »Frumos, maică, trumos...«

Și zicînd așa lelea Sanda scoase din sîn fotografia și i-o arătă.

— »Apoi pe asta îl cunosc eu, mi-a fost coleg. Uite, stă în casele ale mari de acolo, unde-i bătută în părete tabla cea neagră cu litere de aur... El acum a eșit avocat și s'a însurat.

Lelea Sanda, ne mai ascultînd nimic, alergă spre casa arătată. La fereastră se opri. Un tînr, lângă un birou luxos era cufundat în citirea unor hîrtii...

L'a recunoscut! E fiul ei, George al ei... Într'un suflet, ca nebună, biata Sanda suie cele câte-va trepte și când se între se isbi la ușă față în față cu o femeie tînră și frumoasă.

— »Ah, mon Dieu, quelle bête!... Sanda rămase înmărmurită de atîta frumusețe și splendoare.

— »Pe cine cauți aici, mitocano?... se resti la ea femeia cea frumoasă.

— »Păi... pe el... pe George al meu! De patru ani a plecat și nu l'am mai văzut de loc și nici nu mi-a scris de mult... și del... mamă sunt... mi-a fost dor de el, credeam că poate e bolnav și am venit să-l ved, să-l sărut măcar odată...

— »Tu, tu mama lui Jorj? Minți, canalie!«

Jorj, — cum se numea acum George — atras de sgomot eși să vadă ce este. În per-vazul ușei se opri înmărmurit. Mama lui aici?

Sanda zărindu-l se repezi la el și-l apucă în brațe:

— »George dragă, puiul mamei, te-am visat rău, credeam că ești bolnav... O, de-ai ști cât am plîns în lipsa ta!...«

Și-l săruta, și-l îmbrățișa plîngînd ca un copil.

Jorj voia să-și strîngă mama la piept, să plîngă împreună cu ea... dar' glasul soției sale îl oprî:

— »Cum Jorj, această femeie e mama ta?... Va să zică m'ai băgat într'o familie de mitocani? Măne poimâne va veni un măturător să zică că mi-e cumnat, sau un cerșitor că mi-e vîr. Oh, c'est horriblé!... Jorj, nu se poate ca aceasta să fie mama ta; nu e așa Jorj, că e nebună?...«

Amețit, turbat, el se desfăcî din brațele mamei sale. Privi pe soția sa, se gândi la zestre ea, la numele ei și își zicea:

— »Nu, nu se poate să mă dau pe față; mama e bună, îi voi explica mai târziu că pentru fericirea mea nu trebuie să se știe că mi-e mamă. Ea va înțelege; îi voi da bani și știindu-mă fericit, va trăi la țară, departe de mine...«

Sanda era uimită. Privea când pe femeia lui Jorj, când pe el, a cărui privire rece îi umplea inima de jale.

— »Da George puiule, e drept, m'am

schimbat mult... Am suferit mult în urma ta, de dorul tău... dar' eu sunt mama ta, George, mama ta... nu mă mai cunoști?...«

Și atunci Jorj cu o voce slabă dar' hotărîtă murmură:

— Nu, nu te cunosc!...

Sanda dădu un țipet și cu ochii holbați, cu brațele ridicate, cu pumnii încheștați se repezi spre tînră femeie strigînd:

— »Hoașo, mi l'ai furat!...

Dar' Jorj se pune între ele.

Sanda se opri, își mai privi odată feciorul în față, și dîndu-și ultima suflare, se rostogoli la picioarele lui Jorj, înmărmurit de groază...

G. Ț.

CUGETĂRI.

Ce este iubirea? Înelăciune... a inimii... vîrtej... al simțurilor... nebulia unei clipe... desamăgire... regrete... suferință... uitare...

Ce sunt lacrimile? Roua sufletului, picurată pe câmpul ars de patimi al corpului.

Ce este zîmbetul? E fulgerul luminos ce străbate norii gândirii.

unde sunt în contract cu ei. Se înșeală amar.

M'așteptam că după-ce căzu așa perdeaua de pe ochii politicianei, nu se va mârșini de a recomanda Franciei să iubească pe Cehi numai, ci mai ales pe Românii din Ungaria, singurul popor care mai pune apă în vinul german cu care se adapă guvernării dela Budapesta.

Și nouă ne sunt dragi Boemii; și noi dorim succesul luptelor lor naționale, dar' cu acea rezervă, că n'am voi ca din acele lupte să iasă slăbită, Austria. Această putere este indispensabilă și Franciei, cari au greșit cerând Prusia la 1648, cu gând de a micșora pe Austria, astăzi interesul lor este în continuarea și tăria Austriei. Este o înțeleaptă politică dar', să nu aplaude presa franceză lupta Ungariei contra Austriei. Înțelegem simpatiile pentru ori-ce popor, care luptă pentru independența sa; dar' neînțelese rămân pentru noi osanalele ridicade de certe ziare din Paris în onoarea unui popor, care sugrumă pe un altul, al unui popor apoi care este aliatul, neinteligent, se poate, dar' nu mai puțin real al neamicului Franciei.

Salutăm dar' ziarul „Parole françaises” ca pe un antemergător al unei noue direcții politice externe a Franciei și sperăm că d-na Adam nu va întârzia să facă și al doilea pas: de-a apăra, cu aceeași căldură cu care pledează cauza Cehilor, și cauza sfântă a celorlalte naționalități din Ungaria, și în primul rând, al Românilor, cari n'au alt ideal de cât al Cehilor, acela de a-și conserva naționalitatea, limba și religiunea.

CONTABILII ȘI OFICIALII LA BĂNCILE NOASTRE

Avem deja și noi Românii atâtea institute de credit și de economii, încât oficialii și contabilii prin numărul lor mare cu tot dreptul se pot considera de-o importantă clasă a inteligenței noastre, cu atât mai mult, că putem afirma, că la institutele noastre contabilii calificați sunt toți de sângele nostru.

Credem a fi la loc să ne ocupăm cu poziția acestor bărbați calificați, din punct de vedere juridic.

Ar trebui să credem, că fiind oficialii și contabilii aplicați definitiv, și la cele mai multe institute: cu drept de pensiuine, poziția lor ar fi sigură și adevărat definitivă.

Dacă însă cercetăm mai cu seamă calitatea elementelor, din cari se compun așa numitele foruri disciplinare, apoi inomis trebuie să venim la trista convingere, că poziția acestor domni, e destul de ilusorică; și este de dorit, ca să se facă schimbări radicale, eventual prin legislatură, asigurându-se deplin drepturile și interesele și mai cu seamă definitivitatea lor.

Știm că la cele mai multe institute forul disciplinar exclusiv ori apoi în majoritate dominantă, se compune din membrii de-ai direcțiunii.

Acești membrii sunt și ei, ca toți oamenii, supuși slăbiciunilor omenești, mulți nici nu au inteligența recerută, să fie în stare să revizideze agendele ori să constateze defectele unor oameni mai calificați, cum sunt contabilii și oficialii.

Pașii lor, ba verdictele lor sunt în cele mai multe cazuri efluxurile regretabile a simpatiei ori antipatiei și de multe-ori a fuduliei grandomane, cu care caută să asuprească pe bieții contabilii și oficialii, cari cu atâta trudă și jertfe de bani și-au câștigat calificațiunea mai înaltă.

Motivul din urmă e cam josnic, dar' știm un institut („Ardeleana” noastră), vor fi poate și altele, unde gra-sează cu toată vehemența scandalosă, dar' nu-i aci locul.

Dacă oare-care contabil nu salută pe careva din direcțiune destul de profund (!), ori — ferește Doamne! — ar cuteza să fie în careva chestie de părere contrară, poate să fie cel mai veritabil

oficial, dacă respectivii 3—4 membrii din direcțiune sunt reuțacioși: e perdut omul cu dreptatea la mână.

Verdictele acestea sunt cu atât mai periculoase, pentru-că membrii forului disciplinar, nici nu depun vre-un jurământ că vor judeca pe basa datelor sine ira et studio, după cea mai bună știință și conștiință a lor, și nici nu sunt responsabili nimărui pentru hotărârile lor, să fie acestea cât de nedrepte și reuțacioase.

Se impune deci întrebarea că:

Din punct de vedere al dreptului poate-se căuta remediu la forurile justițiare? sunt oare judecătorii îndreptățite și competente a lua din punctul de vedere al dreptului, sub revizie hotărârile forurilor disciplinare compuse în modul sus numit?

Părerea noastră e, că contabilii și oficialii de bancă față de astfel de hotărâri nedrepte, sunt îndreptățiți a căuta remediu la forurile justițiare și forurile acestea sunt datoare și competente, după-ce s'a făcut încercarea de aplanare pe cale administrativă, a lua hotărârea atacată din punct de vedere al dreptului sub reviziune, și a judeca în merit, pentru-că:

Institutul de bani în relațiunea sa față de oficiali este persoană privată, tocmai așa ca un alt comerciant, care e persoană naturală, și își are deregătorii sei.

»Forul disciplinar» n'are, nu poate să aibă sferă de activitate și drept mai largă decât însuși institutul ori comerciantul, caracter de drept public nu are deloc, ca bună-oară forurile disciplinare judecătorești regulate prin legi sancționate, și compuse din oameni calificați și jurați că vor fi conștiențioși.

Intre institut și oficial, atunci când acesta își ocupă postul, se creează un contract bilateral, fie acela verbal ori în scris, care unilateral numai institutul singur nu-l poate scoate din valoare fără avertisment, cari după principiile dreptului se recer la sistarea unui astfel de contract.

Lucrul s'ar părea dar' de tot clar, însă:

Intr'un cas concret forul prim a primit punctul nostru de vedere, dar' forul apelativ a judecat, că:

Judecătorii, adică forurile justițiare, dacă forul disciplinar a fost compus conform statutelor institutelor, nu sunt în drept a intra în meritul cauzei, pentru-că oficialul când și-a ocupat postul s'a supus prin aceasta și forului disciplinar instituit prin statutele institutului.

Rătăcirea forului apelativ, după părerea noastră, e evidentă, pentru-că faptele unei persoane private, fie juridică ori naturală, din punct de vedere a dreptului totdeauna pot să fie obiecte de pertractare meritorie judecătorească.

Așteptăm cum va decide Curia reg. în cauza aceasta principiară, care credem că interesează mult pe oficialii și contabilii dela institutele de bani.

La timpul seu, prea firește, vom da sentința Curiei în publicitate.

»STREBERI?«

În »Tribuna» din Sibiu oare-care anonim »din afară» scrie despre activitate și activiști; și are caraghiosul din tuș îndrăzneală de a-i numi pe cei cari voesc să intre în luptă cinstită și bărbătească pentru drepturile noastre naționale de »streberi»!

Noi sub această numire înțelegem oameni de aceia, cari fără intențiuni politice oneste, fără interes și zel adevărat național, fără serioșitate și bărbăție întreprind oareș-care acțiuni, făcând numai din motive speculative zarvă mare.

Aceștia ar fi »streberii» și aceia cari sub titluri de naționaliști patentați și monopoli, să lasă a fi plățiți din gren! desigur banii aceia dispăruți prin diferite buzunare, ar fi avut loc destul la instituțiunile noastre culturale și filantropice!

Ce zici, dle din tuță?

Pe noi cu astfel de lucruri practice dar' rușinoase nici când nu ne va putea bănuși nimenea!

Noi nu pentru aceea vom să înțrăm în activitate, să fim stafagiu, ori să facem »geschäfturi», cum au făcut mulți oameni far' de conștiință sub pretextul pasivității, demoralizând poporul în modul cel mai mârșav.

Cu introducerea activității generale, drept că geschäfturile acestea mârșave ar trebui să iasă din praxă. Doar' pentru aceasta te-ai supărat așa tare pe activitate, dle din tuță?

Nu știm cine-i marele politician (!?) ascuns; în merit nu stăm de vorbă cu el, că nu-i obiectiv; dar' afirmăm, că: cine bănuște fără basă pe altcineva cu streberism, apoi trebuie că din îndividualitatea sa își formează judecata; vorba Neamțului: »Wie der Schelm so denkt er».

Noi altcum am scris despre bărbații nostri cari au introdus pasivitatea cu multă nădejde în bine, și mult rezultat în — rău.

Treburile orașenești.

La 29 Ianuarie s'a ținut ședința reprezentanței orașenești sub presiunea primarului Friedrich Acker.

Înainte de a se procedea la rezolvarea obiectelor puse la ordinea zilei, membrul de comunitate Laurian Bercian a interpellat pe primar, că în toamna trecută pentru-ce n'a dispus curățirea canalului morii, după-cum se obicinuesc, încât de present o a patra parte a orașului este expusă la exundare, în urma cărei întrelăsări azi numai prin apă poate comunica publicul cu judecătoria și posta.

Primarul, drept scusă, se acopere cu rugarea arăndașului de moară, care s'a întrepus la d-sa pentru amănare, ca moara să nu steie în paguba sa, și că organul seu, mai târziu venind înghețat, a întrelăsat împlinirea datorinței sale.

La această excusare netemeinică interpellantul constată că:

Primăria orașenească, care și de altcum este foarte costisitoare și în continuu numai cu cereri pentru ridicări de salarii se ocupă, peste măsură puțin interes dovedește față de administrarea corectă și punctuală a orașului, ear' interesele locuitorilor nici când nu le are în vedere.

Chiar toamna trecută a fost favoritoare pentru curățirea canalului, putându-se lucra până la finea lui Decembrie, în urma temperaturii moderate, primăria totuși a stat locului și n'a făcut dispozițiile de lipsă.

Primăria orașenească peste tot nici habar nu are, ca trebile cetățenilor să le promoveze, fără numai sarcinile aceluia le urcă, sub diferite pretexte, ca venit la orașului crescând, să nu obvie primejdie de a reduce funcțiile și dotațiunile cetei de amployați; chiar și în firul programului de azi are să se pertracteze ridicarea salariului primarului, însă vom avea grije, ca sub astfel de împrejurări stagnatoare, nici acest salariu să nu se ridice. Constatate acestea, interpellantul nu ia la cunoștință răspunsul primarului și cere cercetare în cauză.

Reprezentanța însă primește de bani bunii toate cele înșirate de primar, mai virtuos pe motiv, că a dovedit »nex causal» între interelație și salariu.

Cu toate aceste în ziua următoare s'a pus dl primar cu organele sale și cu ceata de țigani la lucru și până la amiază a delaturat primejdia de apă, de care era amenințată o parte a orașului. O dovadă mai mult, că știu lucra organele noastre administrative, numai trebuie neconținut solicitate.

Li-se atrage luarea aminte la ceata funcționarilor orașenești, că în toamna viitoare se vor face alegerile pe un nou period de șase ani și nu vor lua în nume de rău, dacă vor fi împărțâși de tratarea, care o merită.

Primul obiect a fost cererea comitetului pentru ridicarea unui monument în memoria poetului Vörösmarti. Magistratul, comitetul permanent și repres. decid: cererea și lista se pune pe masa primarului și ofertele private benevole se vor primi acolo, car' orașul ca atare nu contribuie.

Față de această propunere, membrul de comunitate Laurian Bercian face următoarea conrapropunere:

având în vedere, că nouă Românilor și celorlalte naționalități, deși noi încă formăm statul, nu ni-se permite nici colectarea dela ai nostri pentru eternizarea memoriei celor n'ai scumpe idealuri;

având în vedere, că banii colectați deja cu mare osteneală, din truda, sudoarea și munca conaționalilor nostri nu numai au fost confiscați, ear' administratorii trași la bariera justiției, întemnițați și chiar acum și judecați;

având în vedere, că într'un stat liberal, cum este al nostru, de binefăcătoarele raze liberale, au a se bucura toți cetățenii deopotrivă, și în fine:

având în vedere, că idealul nostru, adică Avram Iancu, pentru care s'a făcut colecta, a luptat pentru eliberarea neamului seu

din jugul iobăgiei, apoi pentru tron și dinastie, prin urmare este vrednic de memorie, poate-că în măsură mai mare decât Vörösmarti: propun luarea obiectului dela ordinea zilei și dau expresiune acelei dorințe, că factorii conducători ai statului precum și particularii, să lucreze într'acolo, ca ficcare naționalitate să se poată mișca liber, în a-și manifesta față de memoria iubitorilor, cari au făcut epocă în istoria patriei. Până atunci însă, din partea noastră nici un sprigin nu se poate aștepta față de o cerere ca și aceasta.

Senatorul David se silește a dovedi, că cererea, deși privată, se poate pertracta în reprezentanță, ca multe alte cereri de soial acesta. Aceasta nu ar fi avut loc să o amintească, deoarece-ce nime n'a contestat dreptul acesta.

Nu cumva, dle senator, ai cugetat a-ți mai adauge la meritele patriotice, luând cuvântul în această afacere, încercându-te, dar' numai încercându-te a zice și d-ta ceva?

Pagubă că ortacul d-tale de principii patriotice n'a fost și el de față să-ți secundeze. Pusă la vot luarea dela ordinea zilei, a căzut și s'a primit propunerea comitetului permanent.

Afacerea cu ridicarea salariului primarului a fost rezolvată întocmai ca și în rândul trecut. Adecă având primarul și așa n'ai mare salariu ca un prim-pretor, reprezentanța își susține concludul anterior.

Afacerile celelalte nefiind chiar de interes obștesc, s'au primit după propunerile comitetului permanent. Rap.

In atenția preoților.

Prin articolul de lege XVI. din 1900 s'a decretat înființarea unui fond pentru ajutoarea servitorilor și a zilierilor aplicați la lucrul de câmp.

Acest fond se formează:

a) din contribuțiile servitorilor sau a zilierilor, cari se înscriu ca membri la acest fond;

b) din contribuțiile posesorilor de pământuri, cari lucră pământurile lor cu servitori sau zileri;

c) din ajutorul anual ce îl dă statul.

Mențiunea fondului de ajutorare este, ca servitorii și zilierii, cari sunt înscriși de membri la fond, să poată primi în cas de boală ajutoare în bani, medicamente și tratare medicală gratuită, ear la cas dacă dâșii devin necapabili de lucru, să poată primi din fond ajutoare lunare și după moarte familiile lor escontentare.

Fiind soartea poporului în primul rând încredințată preoților, este de dorit, ca toți preoții să-și procure legea aceasta și să o facă cunoscută poporului, stăruiind totodată pentru contribuirea fiecăruia la acel fond, de mare tolos.

Revista externă.

Din România.

Ministrul Carp, conform știrilor aduse de foile din țară, a hotărât să-și deie demisia.

Pe biuroul camerei s'a pus un proiect de lege privitor la schimbarea Călimdarului. Ziua de 19 Iulie din anul curent, se zice că în toată România va fi considerată de 1 August, și de aci încolo se va întrebuița în România numai călimdarul Gregorian.

Dr. Svetozar Milețici

energicul luptător al Sêrbilor, a răposat în 4 Febr. n. a. c. în Vêrșet, unde trăia în timpul din urmă în retragere. Cadavrul seu a fost transportat la Neoplanta, unde i-s'a făcut înmormântarea. Națiunea sêrbă deplânge în răposatul pe unul dintre cei mai viguroși luptători naționali.

Lupta Burilor.

Comandantul suprem al Burilor Louis Botha a dat ordin că, membrii buri ai comitetului de pace, dacă ar fi prinși să fie împușcați. Telegrami lui Botha adresate regelui Angliei să fie generos față de finuta bărbătească, nu i-s'a dat răspuns.

Lord Kitchener în 4 Febr. raportează că Burii au prins întreaga garnizoană engleză dela Modderfontein, trupele trimise nu au putut-o scăpa din mâinile Burilor. Se vede că aici

Englezii au suferit mare înfrângere, detaurii lipsesc.

Generalul bur Devett în 3 Febr. a trecut prin Tabaneha spre Kapland cu 3000 de oameni.

Englezii trimit trupe pe linia ferată la riul Orange să impedeze trecerea lui Devett.

Și alte comande de Buri au plecat din Nord spre Kapland să năvălească cu puteri tot mai mari în colonia Englezilor.

NOUȚĂȚI

— **Reuniunea femeilor** pie invită la serata teatrală împreună cu dans, ce va arăta pentru scopul ei, Sâmbătă în 9 Februarie st. n. a. c. în sala otelului »Transilvania« din loc. Victoria Dr. Erdély, presidentă, Petru P. Barițiu, secretar. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: Locul I. 2 cor., Locul II. 1 cor. 60 fil., Locul III. 1 cor. 20 fil., Parterre și Galerie 1 cor. Loja 10 cor. Bilete de intrare se află în prăvălia dlui S. Corvin jun. Programele se vor distribui la cassă.

— **Se primesc în școala de cadeți-artileristi** (Artillerie-Cadettenschule) tineri în vârstă de 14—17 ani, cari au terminat 5 clase de școală medie cu suficient, cel puțin, sau 4 clase medii cu clasificare bună.

Calculii nesuficienți din limba latină și grecească nu se iau în seamă.

Taxa școlară (didactrul) pentru fii de militari e de 24 coroane; pentru fii de oficeri în rezervă, de funcționari civili și militari, de membri din gloata neactivă sau eșii din serviciu, 160 coroane; altfel 300 coroane pe an.

Toate celelalte cheltuieli le suportă statul-militar.

Tinerul primește în școala de cadeți-artileristi, în curgere de 4 ani, o cultură științifică, ca și într-o școală reală superioară; și o educație militară, care îl califică, pentru a intra în calitate de cadet în artileria ces. reg și apoi ca oficer, se poate necunoscut un institut de cultură militară superioară.

Cererile de primire sunt a se adresa direct la »Comando der Artillerie-Cadettenschule in Wien X₂«, până la 15 August st. n.

Toate lămuririle și prescripțiile necesare, în ce privește examenul de primire, etc. se află în »Aufnahmsbedingungen für den Eintritt in die k. u. k. Cadettenschulen«, o broșură, care costă 40 fileri.

— **Concert** se va arăta de diletanții Români din Romos Marți în 12 Februarie st. n. a. c., în sala școlii greco-orient-române din Romos. Prețul intrării: de persoană 60 fileri. Venitul curat este destinat în folosul școlii rom. gr.-or. din loc. După concert, urmează joc.

— **Hymen.** Dl Dionisie Mateș, teolog abs. din Hărțegani își va serba cununia cu d-șoara Constanța Bozgan din Revețiș în 4/17 Februarie a. c.

— Dl Francisc Schuster și d-șoara Mări-oara Gelmărean se vor cununa la 10 Febr. în Orăștie.

— Savu Timariu și Livia E. Ghaja își vor serba cununia Duminecă în 4/17 Febr. la 3 oare p. m. în biserica gr.-or. rom. din Palos.

— Dl Nicolae Sîrb și d-șoara Linca Suci din Hunedoara, își vor serba cununia Duminecă în 10 Febr. n. a. c. la 3 ore p. m. în biserica gr.-or. de-acolo.

— **Bal în Hunedoara.** Reuniunea femeilor române gr.-or. din Hunedoara invită la balul ce-l va arăta, Sâmbătă la 23 Febr. n. a. c., în sala otelului »Hunyadi Várhoz« din loc. Intrarea: de persoană 1 cor. 20 fil., de familie 2 cor. 40 fil. Inceputul la 7¹/₂ ore seara. Comitetul arangiator. În pauză 12 tineri în costum național vor juca jocurile istorice Romanul și Batuta, sub conducerea vătavului Alexandru Némét. Venitul curat e destinat fondului Reuniunii.

— **A dispărut.** Directorul unei noue întreprinderi ungurești, Dr. Iuliu Hainsohn din Bu-

dapesta, după-ce a defraudat vre-o 200.000 cor., a dispărut. Păgubiții sunt mai mulți fabricanți de cară și liferanți de ovės. 120 de muncitori de mai multe luni nu și-au primit leafa, ear' acum au rămas fără pâne.

— **Reuniunea femeilor române din Brașov** invită la Festivitatea jubileului său de 50 de ani, ce se va ținea în Brașov, Marți în 20 Ianuarie (12 Febr.) 1901. Comitetul reuniunii. Agneș Dușoiu președintă, Lazar Nastasi, secretar.

Programul: I. 1) La 9 ore dimineața parastas pentru inițiatorii, înființatorii și binefăcătorii Reuniunii în biserica Sf. Nicolae din Scheiu. 2) După parastas încununarea mormintelor inițiatorilor, a președintelor și membrilor răposate din primul comitet, precum și a secretarilor răposati ai Reuniunii.

II. Ședința festivă, care se va ținea în sala cea mare a gimnasiului român gr.-or. la 11 ore a. m. după următorul program: 1) Deschiderea ședinței din partea președintei Reuniunii D-na Agneș Dușoiu. 2) »Psalmul XVI«, de Eusebiu Mandyczewski, executat de corul Reuniunii române de gimn. și cântări, condus de dl G. Dima. 3) Discurs festiv, ținut de D-na E. A. Mureșianu. 4) Declamațiune, executată de o elevă din internatul orfanilor întreținut de Reuniune. 5) »Misiunea femeilor române«, disertațiune de D-na Maria B. Baiulescu. 6) »Imn de mulțumită«, de S. Jassohn, executat de corul Reuniunii române de gimnast. și cântări, condus de dl G. Dima. III. La 9 oare bal în sala Redutei orășenești.

— **O păreche inamorată condamnată la moarte.** Judecătoria din Pozarevac, în Serbia, a condamnat la moarte pe economul Markovics și iubita acestuia, Mara Aramovici, din cauză că ea ca să poată trăi cu Markovics, l-a îndemnat pe acela de i-a omorât bărbatul.

— **Petrecere cu dans** se va arăta de tinerimea rom. din comitatul Hunedoarei, în sala redutei orășenești din Deva, Sâmbătă în 3/16 Februarie 1901 în favorul bisericii gr.-or. din loc și reuniunii femeilor române din comitat. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoană 2 cor., de familie 5 cor. Oferte benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

— **În pădurea Lucarețului** s'a întâmplat de curând un caz înfiorător. Fata de 14 ani a păzitorului turmei de porci, care în fiecare zi ducea ameaza la tatăl său, trecând, ca de obicei prin mijlocul turmei, deodată câțiva porci simțind mirosul de supă, au năvălit asupra ei, și tragându-o jos, au mușcat o cumplit, rupându-i chiar și bucăți de carne. Tatăl, care a fugit la fața locului spre a-și scăpa fiica, a fost deasemenea trântit jos la pământ de porci și mușcat rău. Ambii au fost duși în spital.

— **Profanarea »cavalerismului«** la culme! Precum se știe, dl Dr. Muntean a bătut pe Iuliu Florea cu un biciu de căni.

Biciuitul »gavaler« știind el, că numai biciuire a meritat, prea firește n'a îndrăsnit a cere satisfacție cavalerescă (!) dela dl Dr. A. Muntean.

La rușinoasa pățanie a lui Florea din întâmplare au fost martori și dnii Dr. Silviu Moldovan, Virgil Olariu și Lazar M. Moldovan.

După-ce s'a aflat un ziar, »Szászváros«, care a dat loc la ceva declarație mincinoasă a lui Florea Gyula, dnii sus numiți, ca martori oculari, la recercarea dlui Dr. A. Muntean au dat o declarație despre aceea, că »gavalerul« a fost dar' biciuit în toată regula, descriind scurt și obiectiv cazul biciuirii, care declarație cu o comitivă potrivită dl Dr. Muntean a trimis-o la »Szászváros«.

Acel ziar însă comitiva dlui Muntean nu a publicat-o, nu știm din parțialitate ori protecție pentru gavalerul biciuit, ori apoi din neînțelegere?

A publicat numai declarația dlor martori oculari.

Și ce se vezi?

Vine acum revolveristul cel bătut cu biciul, care pe biciuitorul său n'a îndrăsnit să-l provoace, va să zică a recunoscut că lui numai așa i-se cuvine, și — trimite secundanții la dnii Dr. S. Moldovan, V. Olariu și L.

Moldovan, provocându-i la duel, pentru-că d-lor au constatat un lucru, pe care nici el singur, biciuitul, nu-l poate nega!

Apoi noi așa știm, că »gavalerul« bătut cu biciu de căne, doar din punct de vedere al cavalerismului e o nulă!

Este dar' peste măsură ridicolă cutezanța gavalerului biciuit, cu care păște el pe un teren, unde numai adevărații cavaleri de onoare au loc, dar' nu existențele biciuite.

Ne place a crede, că dnii secundanți ai dlor Dr. S. Moldovan și V. Olariu vor fi declarat, că nu permit ca mandanții lor să dea satisfacție lui I. Florea, ceea-ce e lucru natural. Biciuitul »gavaler« și-a primit dar' satisfacția cuvenită.

Nu știm oare obrăznicia ori stupiditatea e mai mare în procedul biciuitului!

— **Reprezentățiune teatrală** împreună cu dans, se va arăta Duminecă la 4/17 Febr. 1901 în hotelul Călmănești din Băița. Intrarea: Loc I. 1 cor 60 fil., Loc II. 1 cor. 20 fil., Parterre 1 cor. Inceputul la 7¹/₂ oare seara. Se vor juca piesele teatrale »Stan Covrigarul«, cântecel comic, și »Vivandiera«, scenă militară, ambele de V. Alexandri.

— **Prinderea unei bande de hoji.** La 28 Ian. au fost prinși, la o cărcimă din Hațeg, vre-o 9 spărgători de casse. În căruța cu care au venit s'au aflat o pușcă cu două țevi, apoi un sac, în care erau mai multe pile, drugi de fier și tot felul de scule pentru spargere. Câ spărgătorii nu și-au putut îndeplini meseria este a se mulțumi unei știri telegrafice, ce căpitanul de poliție a primit tocmai în ziua, în care aceia au ajuns în Hațeg, cu gând de a defrauda banca »Hațegana«, așa că căpitanul a putut din vreme zădărnici intenția lor și a pune mâna pe ei.

— **Bal în Blaj** se va arăta Marți, în 12 Febr. n. a. c. în sala »Otelului Univers«. Venitul curat va fi destinat pentru fondul studenților morboși. Comitetul arangiator: Aron Deac, președinte, Dr. Ioan Rațiu, secretar, Gavrilă Precup, vice-președinte; Octavian Bonfiniu, cassar; Valeriu Suci, comisar; Dr. Ambrosiu Chețian, Iacob Murășan, Ioan Fodor, Aurel P. Bota, Teodor Vander, Ioan Băgăian.

— **Bresci, omoritorul Regelui Umberto** a fost dus din închisoarea din Mailand în cea din Porto-Longona. Aceasta din cauză, că în Mailand s'a făcut o conjurație pentru eliberarea lui.

— **Un hoț care postește.** Înaintea judecătoriei din Csik-Szereda a fost adus septică mâna trecută un hoț, care și-a recunoscut fapta în fața judecătorilor, și la întrebările, că ce a furat dela om, după-ce pe acela mai întâi l-a omorât, a spus că 200 fl. și niște făină, ear' slăbina a lăsat-o acolo, deoarece-ce era tocmai într-o Vinere, și el de obicei atunci postește, și deci nu s'a atins de ea.

— **Cănele și sticla.** Doi pescari din Condobolin, voină a prinde pești, și nesuccedându-le ca de obicei, au aflat un nou mijloc. Și anume au luat o sticlă, care au umplut-o cu un fel de materie explosibilă, și au aruncat-o în apă, pentru-ca atingându-se peștii de ea, aceea se explodeze și se-i omoare. Cănele care a văzut cum dl seu aruncă sticla în apă, crezând că l'a »aportat«, a sărit numai decât în apă și prințând sticla în gură, a înotat cu ea cătră țermur. Inzadar au fost strigătele pescarilor, căci cănele credincios ieșind cu ea la țermure s'a dus cătră ei; ear' aceștia de spaima explodării au luat-o la fugă, și cănele după ei, tot cu sticla în gură, până-ce deodată se auzi o detunătură, materia din sticlă a explodat. Pescarii uitându-se după aceasta înapoi, au văzut pe bietul căne sfărmat în mii de bucăți.

— **Incercare de sinucidere.** Prințul Bariatinski din Petersburg, din cauză că regimul i-a sistat apariția foii ce o eda, a încercat să se sinucidă, trăgându-și un glonț de revolver în dreptul inimii, răbindu-se grav.

— **Un pantofar ca învățător poporal.** În comuna Szeghegy a murit nu demult învățătorul școlii evanghelice de acolo. Escriindu-se

concurș, salariul a fost scârțat dela 600 fl. cât era până aci, la 350 fl., așa că cu toate-că concursul s'a publicat de 3 ori, totuși nici un învățător diplomat nu s'a aflat să ocupe postul, astfel că locuitorii au pus de înv. pe pantofarul comunei. Casul acesta a scandalizat pe locuitorii comunelor din jur, cari au și făcut arătare la inspectorul de școale din Zombor.

— **O cină nalte cu 100 de ani.** Între cărțile și scrisorile poetului Castelli din Viena se zice că s'a dat acum de curând și peste o cârtică, în care el își făcea socotelile asupra venitorilor și eșitorilor în anul 1801. Astfel avea pe o pagină însemnate următoarele: 5 pătrare de bere 8 cr., pâne 1 cr., pește fript 5 cr., total 14 cr. — Ce deosebire între o cină de atunci și una de acum!

— **Din Uesküb** se vestește, că comerciantul român Hagimarcicu din Pavanța, a fost omorât de cătră Bulgarul Șefikow, care a și fost prins. Făcându-se cercetare la casa asasinului, s'au aflat 50 de puști și încă un cadavru. Continându-se cu cercetările, la un alt Bulgar, anume Papatorow încă s'au aflat 40 de puști. Ambii Bulgari au fost transportați la Uesküb, de unde au fost trimiși în Pavanța 1 oficer și 100 soldați.

— **O istorioară hazlie se vestește din Paris:** De curând un anumit domn X s'a dus la un pictor, ca după posa ce o avea, să-i facă un chip. Când chipul fu gata, dl nu vru să-l primească, sub cuvânt că nu samănă de loc. Inzadar au fost toate protestările pictorului, căci dl X nu voia să-l primească. Ce să facă bietul pictor? S'a pus și de mânie a făcut la chip niște urechi mari ca de măgar, și astfel l'a atrnat afară. Care nu'i fu însă mirarea, când văzû, că chipul abia de câteva ore e afară, și dl X și vine la el și-l roagă, îmbindu-l cu bani mulți, ca să ia chipul de acolo, căci ride lumea de el. Pictorul, ca să cânească și el pe domn, după-ce a primit banii a zis: »Am știut eu, că dacă îți fac urechile așa cum sunt, apoi te recunoști.«

— **În provincia Shansi din China** bântue o foamete mare, căreia li cad jertă cu miile

Acții de ale inst. tipografic „Minerva“ în Orăștie, se caută de cumpărat. A se adresa la Redacția „Activitatea“.

POSTA REDACȚIEI

»Idea de stat« în L. Suntem de acord cu toate vederile depuse în manuscris și cu plăcere îl publicăm. Te rugăm însă a ne comunica și numele totdeauna în comitivă ca să fim informați despre autor.

Salutările noastre pe necunoscute.

Mulțumită publică.

Pentru procurarea vestmintelor împărțite la copiii săraci de ambele confesiuni dela școalele rom. capitale din Orăștie cu ocașunea sărbătorilor Crăciunului, au binevoit a contribui următoarele stim. doamne și domni: Hedvig Muntean 12 cor., Maria Mihaiu, Dr. Ioan Mihu, câte 10 cor., Cornelia Pop 8 cor., Dr. Silviu Moldovan 6 cor., Anastasia Orbonaș, Leontina Dobo, N. Vlad, Victoria Domșa, Hortensia Draia, I. Vulcu, Victoria Erdely, Aurel Barcian, Ana Adamoviciu, câte 5 cor., Antonia Szabó, Ana David, V. Bidu câte 4 cor., I. Rațiu, Ana Belei câte 3 cor., Maria Corvin sen., Ana Vlad, I. Branga câte 2 cor., Maria Andreescu, C. Baicu, Maria Moța, Maria Racoța, Ana Brassay, N. Părău, C. Popescu, V. Orbonaș, Miți Baci, E. Lăzăriu, Ioan Marian câte 1 cor., Ana Banciu, Roza Bercian câte 80 fil., N. Crișan, N. Bârsan câte 60 fil., Dumitru Rob, Luca Dan câte 40 fil., N. Cristea 30 fil., Samuil Lăzăriu 20 fil. Suma totală cu colecta face 134 cor. 10 fil.

Au contribuit dl I. Lăzăriu cu 26 șaluri, 4 cărpe și parchet pentru 4 șurțe, ear' dl Ioan Harth 10 m. parchet pentru rochiuțe.

Dela tombola aranjată la 6 Dec. spre scopul acesta au intrat venit curat 65 cor. 34 fil.

Cu ocaziunea aceasta D-na M. Mihaiu a câștigat o dosă de zăhar, care a licitat din nou, în favorul colectei cu un venit de 7 cor. 42 fil. Tot asemenea s'a licitat bomboanele câștigate de dl I. Bonciu, notar public, cari au adus venit de 1 cor. 50 fil, suma totală dela colectă și dela tombolă face 208 cor. 36 fil.

Din acești bani s'a procurat:

12 părechi de papuci à 6 cor.	72 cor.
6 rocuri à 6 cor.	36 »
8 laibere	28 » 80 fil.
Pănură pentru 9 părechi cioareci	19 » 60 »
Căciuli, cărpe, șaluri, șurțe, ș. a.	25 » 22 »
Colaci, nuci, turte, mere, ș. a.	26 » 74 »
Suma cheltuelilor	208 » 36 »

Aceste vestminte s'a distribuit la 45 copii săraci în Joia dinaintea Crăciunului, ear' în ajunul sârbătorilor s'au împărțit sus numitele mărunțișuri pentru mâncare tuturor școlărilor dela școalele noastre din loc.

Pentru aceste contribuiri primească marimimoasele doamne și domni cele mai sincere mulțumiri din partea micuților școlari.

Orăștie, 12 Ian. 1901.

Maria Mihaïu. Victoria Domșa.

De vânzare.

Frații Dizmatsek, mașiniști în fabrica de fer din Hunedoara, aduc la cunoștință, că sunt aplicați a vinde din mână liberă arătorul și fânașul, aflător pe hotarul orașului »Orăștie« No. 3953—3954 comasat, în extensiune de 2 jug. 350 □.

Condițiunile se pot vedea la proprietari și în Redacție.

1—3

Atelier dentistic.

Imi permit a aduce la cunoștința on. public, cum că de azi începând, pe durata de un timp scurt am deschis Atelierul meu dentistic în chiliile No. 8 și 9 a Hotelului »Coroana Ungariei« din loc, unde ordinez dela oarele 8—12 înainte și 2—5 după amiază.

Totodată imi permit a aminti, că mă ocup cu ori și ce lucruri aparținătoare la tehnica de dinți.

Cu toată stima
W. FRÖHLICH
dentist din Sibiu.

Pentru prăvălia de confecțiuni a subscrișului se caută

o calfă,

care cunoaște toate trei limbile folosite în Orăștie. Condițiunile de primire se comunică în scris și verbal, acelea sunt favorabile. Reflectantul își poate ocupa numai decât locul.

Orăștie, 22 Ian. 1901.

Simion Corvin jun.,
comerciant.

3—3

Sz. 5841—1900 tkvi.

1—1

Sz. 99—1901.

1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schulléri Rezső végrehajtonak Illyes Nicolae hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 30 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. bíróság) területén levő Babolnán fekvő, a bábolnai 225 számú tkjben A + 14 rend 653 hrsz. 228 kor., A + 15 rend 666 hrsz. 262 kor., A + 16 rend 1122, 1123 hrsz. 258 kor., A + 17 rend 1617 hrsz. 47 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-nak alkalmazásával az árverés elrendeltetik azzal, hogy ezen árverés által a C 1. sorszám alatt bekebelezett kikötmények nem érintetnek és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az **1901. évi márczius hó 4-ik napján d. e. 9 óra-kor** Babolna község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az óvadékképes értékpapirban a kiköldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság telekkvi hatósága.

Szászváros, 1900. évi deczember hó 7-én.

Sóhalmi,
kir. aljbíró.

ÁRVERÉSI HIRDETMEYNY

Alólirott kiköldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbiróság Sp. 871/3 számú végzése által Dr. Suciú Gábor hátszegi ügyvéd javára galaczi Asztilian Samuel hagyatéka ellen 558 kor. tőke, ennek 1900. évi július hó 10 napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 122 kor. 34 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2160 koronára becsült szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 1008/2 sz. kiköldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Galacson alperes házánál leendő eszközésére **1901. évi február hó 21. napján d. u. 2 óraja** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901. évi évi január hó 18. napján.

Rácú József,
kir. bi. végreh.

Să află de vânzare:

Plymouth roks galițe (paseri de casă) importate din prăsilă originală engleză, prețul **unui cocoș 15 cor., o găină 10 cor.**

Langshan, cocoș adevărat englez 10 cor., găină 8 cor., curce veritabile de India 10 cor., găște de Emden 15 cor., pentru una; toate acestea la

Popovits Gyula,
takarekpenztári főkönyvelő Debreczen.

Tot acolo se pot procura cu începutul lunii Februarie ouă de galițe de soiu Plymouth și Langshan cu 60 fileri bucata.

ANUNȚ!

Subsemnatul aduc la cunoștință publică, că sunt aplicat a da în arândă

Restaurantul și cafeneaua

mea proprie, aflătoare în **Piața mare Nr. 36**, în casa casinei maghiare din loc (odinioară Caffée și Bierhalle Eisenburger) sub condițiuni **foarte favorabile**. Localul este provăzut cu toate cele de lipsă: precum 2 biliarde, mobilier, recușite și tot soiul de beuturi și luminat cu lumină electrică. Reflectanții se binevoiască a se adresa cu graiul sau în scris la

Vasile N. Bidu,
comerciant în
Orăștie (Szászváros Broos).

3—3

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

în Orăștie (Szászváros)

Opuri —
Bilete de log.
Broșuri —
Circularare —
Bil. de vizită
Invitări —
Bilanțuri —
Acții —
Cap. de epist.
Placate —
Ord. de dans
Adrese —
Compturi —
Note —
Preț Curent.
Anunțuri —
Registre —
Imprimare —
Couverte —
Bilete de cun.
Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comande repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețea cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.